

Προσφυγή για ακύρωση του Μνημονίου

- ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
- ΑΝΩΤΑΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΕΝΩΣΕΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ (ΑΔΕΔΥ)
- ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ (ΠΟΠΣ)
- ΕΝΩΣΗ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΑΘΗΝΩΝ (ΕΣΗΕΑ)
- ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΟΣ (ΤΕΕ)
- ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
- ΕΡΓΑΤΟΫΠΑΛΛΗΛΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΛΙΒΑΔΕΙΑΣ
- ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ ΤΑΞΗΣ 1978
- ΛΕΣΧΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ ΣΤΡΑΤΟΥ
- ΕΝΙΑΙΟΣ ΦΟΡΕΑΣ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΩΝ ΣΧΟΛΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

Αθήνα ☐ ☐ 29/7/2010

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Κατατέθηκε σήμερα η αίτηση ακυρώσεως του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, της ΑΔΕΔΥ, της ΠΟΠΣ, της ΕΣΗΕΑ, του ΤΕΕ, της Ομοσπονδίας Εργατικών Στελεχών Ελλάδος, του Εργατοϋπαλληλικού Κέντρου Επαρχίας Λιβαδειάς, του Συνδέσμου Αποφοίτων Αξιωματικών Στρατιωτικής Σχολής Ευελπίδων Τάξης 1978, της Λέσχης Αεροπορίας Στρατού, του Ενιαίου Φορέα Διδασκόντων Σχολής Κοινωνικών Επιστημών Πανεπιστημίου Κρήτης και ορισμένων μελών των ανωτέρω φορέων, με σκοπό όλες οι περικοπές, που έχουν γίνει σε μισθούς και συντάξεις να κηρυχτούν ως αντικείμενες στο Σύνταγμα, στο Ευρωπαϊκό Δίκαιο, στην ΕΣΔΑ και στις Διεθνείς Συμβάσεις Εργασίας.

Οι λόγοι, που προβάλλονται αφορούν θέματα τόσο τυπικά όσο και ουσιαστικά. Ο πρώτος λόγος σχετίζεται με την πλημμελή διαδικασία, δυνάμει της οποίας ψηφίστηκε ο νόμος 3845/2010, που αν και κατ' ουσίαν αποτελεί διεθνή συνθήκη, κατά παράβαση του άρθρου 28 παρ.2 του Συντάγματος δεν ψηφίστηκε από τα 3/5 του συνόλου των Βουλευτών. Ο δεύτερος λόγος, αφορά την μη νόμιμη εκχώρηση αρμοδιοτήτων του νομοθετικού σώματος στον Υπουργό Οικονομικών, ο οποίος δικαιούται να υπογράφει κάθε μνημόνιο, δανειακή σύμβαση και ό,τι κρίνει απαραίτητο για την εκτέλεση του μηχανισμού Στήριξης της Ελληνικής Οικονομίας, κατά παράβαση του άρθρου 36 παρ. 2 του Συντάγματος.

Η παραβίαση του δικαιώματος της «περιουσίας», στην έννοια της οποίας εμπίπτει τόσο η αμοιβή όσο και η σύνταξη, όπως προστατεύεται από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου αποτελεί τον τρίτο λόγο της αίτησης μας,. Μεταξύ άλλων, στην αίτηση μας υπογραμμίζεται ότι το δημόσιο συμφέρον θα πρέπει κάθε φορά να αιτιολογείται επαρκώς όταν λαμβάνονται μέτρα, που θίγουν δικαιώματα, που προστατεύονται από το Σύνταγμα και τις Διεθνείς Συμβάσεις.

Τέλος, υποστηρίζουμε, ότι η κατάργηση των συλλογικών διαπραγματεύσεων και των συλλογικών συμβάσεων εργασίας συνιστά ανεπίτρεπτη παρέμβαση στην ιδιωτική πρωτοβουλία αλλά και στην συνδικαλιστική ελευθερία, την στιγμή, μάλιστα, που με την νέα συνθήκη της Λισσαβώνας ενισχύεται σε ευρωπαϊκό επίπεδο η συλλογική δράση στα εργασιακά θέματα.

Αναγνωρίζοντας, ότι η πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών έχει απωλέσει την εμπιστοσύνη της στην λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος, καθώς νομοθετική και εκτελεστική εξουσία έχουν εκχωρήσει άνευ όρων όλες τους τις αρμοδιότητες στον Υπουργό Οικονομικών και στην Τρόικα, απευθυνόμαστε στην μόνη εξουσία, που φαίνεται να αντιστέκεται, τη δικαστική, επιδιώκοντας την αποτελεσματική παρέμβασή της για την προάσπιση των δικαιωμάτων μας που θίγονται.